

Podruhý to nebolí

Julián Záhorovský

Sbalil jsem tě v baru na Praze 1
lehký kontakt byl - jako když to sjedná
na Smíchov to bylo tágem pěkněj kus
řek jsem - no tak ať to stojí aspoň - za pokus.
Naše noc byla jako polární
někdo by to nestih ani za pár dní
tempo bylo smrtící
krev se zdála, že je vařící.
Cejtíl jsem se jako Robert R.,
když kamera jede jede do všech děr
nevěděli jsme, kdy to bude mít konec
posledního kola jsme neslyšeli zvonec.
Kdo to zná, ten už ví, že podruhý to nebolí.
Kdo to zná, ten už ví, že podruhý to nebolí.
Po roce na byt někdo zazvoní,
oba víme, že to ještě není legální,
zeptám se, zda-li to tvoje holka ví,
šprcíř nás před ní nechrání
O půl osmý ráno stojíme oba venku
kufry plný hadrů a taky pár hrnků
a tak skončil příběh, co začal v jednom baru,
škoda, že si na svou stíhačku neměl TAMARU.
Kdo to zná, ten už ví, že podruhý to nebolí.
Kdo to zná, ten už ví, že podruhý to nebolí.